

A KCG NÉMETORSZÁGI VEZETŐSÉGE

Keresztény Kisközösségek – Egyházként új módon
az emberek között

Célok – fejlődési stádium – alapelvek

Egyháztani és pasztorálteológiai szempontból jelentős dokumentumot közlünk, amikor a Keresztény Kisközösségek¹ németországi vezetőségének 2008-as tanulmányát (Grundsatzpapier) adjuk közre. Az Egyház közösségi megújulása Magyarországon is régóta foglalkoztatja az elkötelezett keresztényeket. A rendszerváltás után „Háló” néven indult kezdeményezés szavai szépen összefoglalják ezt: „Álmunk a közösségi Egyház. Ez alatt a fogalom alatt egy hasonló modellt képzelünk el, mint amit az öskeresztények éltek. Nem a Katolikus Egyház struktúráját akarjuk átalakítani, hanem a benne élő emberek életmódját közösségivé segíteni. A közösségi Egyház éppen azt a lehetőséget kínálja, hogy benne az emberek nincsenek egyedül, erősítik egymás hitét, és részt vesznek egymás életében.” (A www.kiskozosseg.hu honlap bemutatkozó sorai)

Tanulságos lehet a számunkra, hogy Németországban, ill. a német nyelpterületen is összefogtak a kisközösségek – még a lelkiségi mozgalmakhoz tartozók is –, és országos koordinációs testületet (Nationalteam) hoztak létre, hogy az Egyházban láthatóbb módon jelen legyen ez a „lelkipásztori irányzat” (Pastoralansatz). A testület a közös irányvonalat akarja megfogalmazni az itt közölt dokumentumban, nem „véglegesíteni” akarja azt, hanem az együtt-gondolkodást próbálja serkenteni vele. Az Egyház közösségi jellegének erősödését úgy tekintik, mint utat, amelyen Isten ma vezetni akarja népét.²

Ahogy magyar szemmel olvassuk a dokumentumot, érzékelhetővé válnak a német egyházi közeg eltérései a miénktől. Fontos lenne ezeket a különbségeket úgy átgondolni, mint lehetséges indítatásokat a magunk helyzetének megértéséhez. Különösen is hasznos volna ez a reflexió a lelkipásztorok számára. Kiemeljük az alábbi sajátosságokat:

¹ KCG – *Kleine christliche Gemeinschaften*.

² A téma egyháztani hátteréhez lásd SIEGFRIED WIEDENHOFER: Az egyház mint házi-közösség, személyi közösség és bázisközösség, in Theodor Schneider (szerk.): *A dogmatika kézikönyve*, II. kötet, Vigilia, Budapest, 1997, 140–145.

A KCG németországi vezetősége

– A kisközösségek lelkipásztori gondolatát többször is a „világegyházból” érkező impulzusnak tulajdonítják, amely „inkulturációra” szorul Németországban. Először bizonyára a latin-amerikai bázisközösségek jutnak eszünkbe, mint az impulzusok lehetséges forrásai. Annál érdekesebb, hogy az ide vonatkozó lábjegyzet afrikai és ázsiai példákat hoz. Elgondolkodhatunk azon, hogy a kisközösségi mozgalom nálunk mennyire tudja magát az egyetemes egyházi folyamat részének?

– A kisközösségek szerveződésében nagy hangsúlyt helyeznek a „bibliai megosztás” módszerére. Mintha megkülönböztető jegye lenne ez a közösségek életének. A magyar közösségekben is sok helyütt ismerős a „bibliázás”: szentírási beszélgetés, hitünk megosztása a Biblia alapján, „Bibel Teilen”, „Bible-sharing”.³ Játszik-e azonban ennyire központi szerepet a Szentírás közösségeink életében?

– A dokumentum szerint a Keresztény Kisközösségek (főleg az ún. szűkebb értelemben vett kisközösségek) „nyitottak minden ember előtt a mindenkori konkrét szomszédságban”. Bár Magyarországon is van szerepe a területi elvnek, az ilyen nyitottság nem mindegyik közösségre jellemző. Inkább érvényesül a közös lelki érdeklődés, azonos réteghez tartozás stb. A dokumentumban hangsúlyozott nyitottság (igénye) azon alapul, hogy az Egyháznak mindig egy adott területen élő emberek közösségévé is kell válnia. „Krisztus ugyanis ott akarja összegyűjteni az embereket és küldetést adni nekik, ahol éppen élnek” – számunkra is kiindulópontot jelent-e ez a felismerés?

– A Keresztény Kisközösségek valamilyen „konkrét küldetés által a saját környezetükben hatást fejtenek ki”. Magyarországon a kifelé vállalt szolgálat még nem minden közösségre jellemző. A szolgálat sokszor a tagok egymásnak nyújtott segítségét jelenti. Elegendő-e az Egyház közösséggé válásához ez a belső szolgálat?

E néhány kiragadott szempont mellett bizonyára sok egyéb gondolatot is ébreszt majd a német kisközösségek számvetése. Reméljük, hogy a dokumentum közös átgondolása révén a kisközösségek nálunk is több világosságot nyernek azon az úton, amelyen Isten vezet minket, hogy úgy legyünk az ő népe, ahogyan ő szeretné. (A ford.)

A Keresztény Kisközösségek és a hozzájuk kapcsolódó lelkipásztori irányzat fejlődése még hosszú út elején tart. Az első gyakorlati tapasztalatok bátorítóak és meglepőek. Az új tapasztalatok ezen az úton újabb és mélyebb felismeréseket is magukkal hoznak majd. Az a lelkipásztori irányzat, amelyet mi követünk, a

³ Vö. ANNELIESE HECHT: *Közös utunk a Bibliához – A csoportos bibliaolvasás módszerei*, Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat, Budapest, 2000; WILHELM EGGER: *Közösen olvassuk a Bibliát*, OMC, Bécs, 1977; a hit közösségi megosztásához lásd JÁLICS FERENC: *Tésvéreink hite*, Korda, Kecskemét, 1995, 65–87.

Keresztény Kisközösségek – Egyházként új módon az emberek között

következő dinamikával halad előre: az átélt tapasztalatokat a lelki megkülönböztetés közös folyamatában ismét és ismét új módon értjük meg, hogy egyre világosabban megmutatkozhasson, milyen utakon is vezet Isten az ő népét a mi kultúrkörünkben.

Ez az alapvetés felismeréseink *jelenlegi* állapotát tükrözi – vagyis szívesen látjuk az *új* felfedezéseket és felismeréseket.

Szeretettel meghívunk, hogy kapcsolódjatok be a beszélgetésbe erről az irányzatról, és szóljatok hozzá kritikus és konstruktív módon.

A. AZ ÁTALAKULÁS IDEJE MINT *KAIRÓSZ*

Abban a sok és részben mélyreható átalakulásban, amely ma a társadalmat és Egyházunkat jellemzi, világossá válik, hogy alapvetően megváltoznak a kereszténnyé válás, a keresztény lét és az abban való kitartás feltételei. A megkereszteltek egyre kisebb hányadára – főleg idősebb keresztény testvéreinkre – jellemző, hogy magától értődő módon örökölte a keresztény létet; ők otthonra találtak az Egyház plébániai struktúrájában (vö. Sinus-milió kutatások). A kereszténnyé válás és a keresztény lét azonban egyre ritkábban jelent szociálisan magától értődő jelenséget. Egyre gyakrabban találkozunk „zarándokokkal és konvertitákkal” (Danielle Hervieu-Leger kifejezése), akik élettörténetükben hosszú kereséssel jutnak el életük értelméhez és titkához. Az emberek egyre inkább keresik az olyan helyeket és találkozásokat, ahol egyedül a hitelesség érvényesül.

Ilyen háttérrel már jobban érthető, hogy a lelkipásztorkodás célja nem a jelenlegi egyházi állapotok fenntartása. Lelkipásztori cselekvésünk iránytűje inkább Jézus víziója: az Isten Országá. A Feltámadott jelenlétében hitközösségként összegyűlő Egyház „jele és eszköze” Isten összegyűjtő mozgalmának, amely mindenkit át akar fogni. Az Isten Országát szem előtt tartva próbáljuk a keresőket útjukon kísélni, az Istenhez vezető utat előttük megnyitni és olyan útítárs-közösséget kínálni, ahol megtapasztalható Krisztus eleven jelenléte. Így alakul ki a közösségi tapasztalatok új sokasága, melyekre mind jellemző a Feltámadott eleven jelenléte. A hitnek ezek az „élőhelyei”⁴ a szűkebb helyi térben vagy az emberek élet- és munkatérben jönnek létre. Krisztus ugyanis ott akarja összegyűjteni az embereket és küldetést adni nekik, ahol éppen élnek.

⁴ „*Biotope des Glaubens*”, vö. „*A vetés ideje*” – *hogyan legyünk missziós Egyház?*, a német püspökök pásztorlevele, 68, 4; 25. oldal.

A KCG németországi vezetősége

Ezen átalakulási folyamatok közepette, ahol egy erőteljesebben missziós jellegű Egyház formálódik, a Keresztény Kisközösségek fontos választ adhatnak arra a kérdésre, hogyan lehet ma Krisztus alapján az Egyházat helyileg és életközeli módon kialakítani.

B. ALAPVETŐ PASZTORÁLTEOLÓGIAI TÁVLATOK – TANULÁSI FOLYAMAT A VILÁGEGYHÁZBAN

Több mint negyedszázada érkeznek a német nyelvterület egyházába olyan impulzusok a világegyház különböző részeiből, amelyek a Keresztény Kisközösségek irányába mutatnak.⁵ Az irányzat inkulturálására tett erőfeszítések azt mutatják, hogy olyan pasztorálteológiai opciókat és elveket tartalmaz, amelyek az Egyház megjelenési formájának továbbfejlődéséhez fontosak:

- Olyan Egyház a cél, amely minden erejével azon dolgozik, hogy az emberi élet a maga teljességében kibontakozhasson, ez pedig a szegényekhez, Istenhez és egymáshoz fűződő kapcsolatainkban fejeződik ki.
- Olyan Egyházat akarunk élni, amely a középpontba állítja az összes hívők alapvető egyenlőségét, ahogy azt a II. Vatikáni Zsinat kiemelte. Ebben az Egyházban:
  - minden ember meghívást és küldetést kapott,
  - minden ember a maga helyén egy konkrét közösségben gyűlik össze,
  - mindenki kap valamilyen szolgálatot a maga képességeinek megfelelően.
- Olyan Egyház a cél, ahol a különféle karizmák egészen kiteljesedhetnek. Ezek felfedezése és támogatása a feladata minden papnak, diakónusnak és főállású munkatársnak. Ez az ő szolgálatuk Isten egész Népének javára.
- Olyan Egyházra törekszünk, amelyben mindenki, aki felelős beosztást vagy hivatalt visel, szolgáló vezetési stílusra törekszik. Ezt a vezetési stílust az evangélium diktálja és Jézus személyében találja meg legvilágosabb ki-fejeződését.

⁵ A kelet-afrikai és dél-afrikai püspöki karok az elmúlt 40 év során nagy hangsúlyt helyeztek a keresztény kisközösségek kiépítésére. Fontos indítatások eredtek főleg a dél-afrikai Lumko Intézettől, pl. a nálunk is ismert bibliai megosztás támogatása. A 90-es évektől kezdve az ázsiai püspöki karok is magukévá tették a bázisközösségek melletti opciót „*Asian Integral Pastoral Approach*” (AsIPA) néven.

Keresztény Kisközösségek – Egyházként új módon az emberek között

A Keresztény Kisközösségek nem öncélúak. Az Egyház megvalósulását jelentik kicsiben, Isten Országa elérkezésének szolgálatában.

C. SOKSZÍNŰ MEGVALÓSULÁSI FORMÁK A NÉMET NYELVTERÜLETEN

Az a modell, amely az Egyházat a Keresztény Kisközösségek közösségeként képviseli el, az ezredforduló óta új lendületet kapott Németországban. Választ ad például arra a kérdésre, hogyan maradhat eleven az Egyház helyi szinten a tárguló pasztorális struktúrákban. Választ ad arra is, hogyan maradhat az Eucharisztia a plébániai közösség középpontjában, és ezzel helyi szinten hogyan lehetséges az eucharisztikus élet: a Keresztény Kisközösségek összekapcsolják a helyi diakóniát, a lelkeségi megújulást és a hittudat erősítését. Meggyőződésünk, hogy ez a lelkipásztori irányzat az Egyház arculatát többféle életvilág körülményei között és nagyobb térben is alakítani tudja.

Ha elfogadják ennek az irányzatnak a teológiai alapelveit, akkor az egyes egyházi élethelyzetekben a Keresztény Kisközösségek különféle formái épülnek ki, mindegyik a maga fejlődési potenciáljával.

A katolikus környezetben sokféle csoport és közösség tűzi ki magának a lelkipásztori irányzat elveit, és próbálja továbbfejleszteni kialakult formáját. Ennek során gyakran főleg lelki impulzusok iránt nyitottak. Ezen túl olykor olyan új kisközösségek is létrejönnek, amelyek „lelkeségi önszegélyező csoport” gyanánt indulnak (Joachim Wanke püspök kifejezése).

A fokozódó diaszpóra-helyzetben erősödik a felismerés, hogy a Keresztény Kisközösségek azt ígérik, hogy az Egyház helyileg életközelibb lehet. Az Egyház így ott élhet, ahol maguk az emberek is. Az evangéliumból él, Krisztust követi küldetésében, és a többi Keresztény Kisközösséggel egyfajta hálózatot alkot helyi szinten – a plébánia mint az egyház-lét helyeinek közössége, amely karizmák és érdeklődési irányok szerint tagozódik.

„Keresztény Kisközösségek” – tágabb értelemben: vezérelv a hit meglévő szociális alakulatainak továbbfejlesztéséhez vagy új csoportok létrehozásához

Ennek a lelkipásztori irányzatnak lényeges alapelvei vihetők át már meglévő csoportokra és közösségekre a plébánián belül vagy más egyházi szociális összefüggésekben. Így lehet a II. Vatikáni Zsinat fényében támogatni a közösségek fejlődését. Ennek során a lelkipásztorkodás három vezércsillaga mutatja az utat:

A KCG németországi vezetősége

- *Krisztus a középpont:* az Egyházban minden cselekvésnek azt kell szolgálnia, hogy lehetővé váljék a találkozás az élő Krisztussal.
- *Erősíteni a közösséget:* az élő Krisztussal való találkozásnak a testvéri közösség kialakulásához és megtapasztalásához kell vezetnie.
- *Folytatni Jézus küldetését:* a közösség Krisztusban fedezze fel és élje küldetését.

A meglévő közösségek és csoportok továbbfejlesztését vagy új keresztény közösségek létrehozását a plébánián vagy másutt gazdagíthatják a világegyház tapasztalatai. Két kritériumra kell figyelni: átlátható csoportlétszám és hitből fakadó élet. Ebben az értelemben a Keresztény Kisközösségek olyan helyek, ahol a keresztények azt keresik, hogyan élhetnének elkötelezett módon közösségi formában, szentírási alapú lelkiséggel és diakóniai küldetéssel. Jellemző továbbá a Keresztény Kisközösségekre a hitről szerzett mélyülő ismeret, a testvéries vezetési stílus és a hit és élet összhangjának keresése. Ezzel részévé válnak egy olyan keresési folyamatnak, amely az egész világegyházban zajlik, és amellyel a keresztények a legkülönbözőbb módon törekszenek az Isten Országa építésére. A három vezérszavak ennek során útmutatásul szolgálhat a meglévő közösségek fejlesztéséhez és újabb egyházi szociális formák alapításához.

Az egyes csoportok, amelyek lelkiségi motivációból találkoznak, és amelyekben lehetséges az egyházi tapasztalat, fenomenológiai szempontból a következőképpen osztályozhatók. Megkülönböztetési jegyül szolgálhat a *plébániához kötődés* (pl. családok csoportok, érdeklődés szerinti csoportok stb.), az *egyletekhez kötődés* (pl. Kolping, JOC stb.), a *lelkiségi mozgalmakhoz kötődés* (pl. Fokolaré, Karizmatikus Megújulás stb.), a *lelkiségi centrumokhoz kötődés* (pl. egy kolostor vagy lelkigyakorlatos ház mellett stb.), vagy az *élet- és munkaterekhez kötődés* (napközök, kórházak stb.).

„Keresztény Kisközösségek” – szűkebb értelemben: az Egyház megvalósulása egy adott környéken

A világegyházi impulzusok inkulturációja során az a célunk, hogy a Keresztény Kisközösségek mint egyházi közösségek jöjjenek létre. Az első németországi tapasztalatok bátorítóak.

A Keresztény Kisközösségek úgy fogják fel magukat, mint „Egyház – kicsiben”. Az Egyház megvalósulásait jelentik mikro-szinten a plébánián. Ennek során nem az újfajta közösségépítés az első cél, hanem az, hogy mindenki számára tér nyíljon a Krisztussal való találkozásra. Ahol Krisztus kimondhatja szavát az em-

Keresztény Kisközösségek – Egyházként új módon az emberek között

bereknek, ahol az emberek tanúskodhatnak egymásnak a hitükről és közösen egy küldetés tudatában vannak, ott növekszik a közösség – ott fejlődik az Egyház. A Keresztény Kisközösségek Krisztus-központúak és szándékuk a közösségi lét.

Az így felfogott Keresztény Kisközösségeknek négy fő jellemzőjük van:

- *A Keresztény Kisközösségek Isten Igéjéből élnek.* A bibliai megosztás megnyitja az utat az Isten Igéjén alapuló lelkesítés felé, ahol mindenki az Úr Igéjét hallgatva találkozhat Krisztussal, erősödhet a közösségben és felfedezheti küldetését. A bibliai megosztás tehát elsősorban nem egy „módszer” a „szentírási munkának”, hanem út a Krisztus valós jelenlétének megtapasztalása felé az Igében, a Krisztussal való találkozás útja, amely bevezet minket a Hármassal való találkozásba és megajándékozhat az eleven istentapasztalattal. A bibliai megosztás egy liturgikus forma, egyszersmind az imádság iskolája, ahol a Keresztény Kisközösségek felfedezhetik, hogy Krisztus Igéje által Krisztus Testvére lesznek, amely konkrét küldetés révén inkulturálódik a maga környezetében.
- *A Keresztény Kisközösségek nyitottak minden ember előtt a mindenkori konkrét szomszédságban.* Ahogy általában az Egyház, úgy a Keresztény Kisközösségek is területileg szerveződnek. Egy adott létező lakóit Krisztus Egyházzá akarja összegyűjteni. Az ugyanazon a környéken élő emberek nem válogatják meg egymást, nem hasonlóság alapján szerveződnek. A Keresztény Kisközösségek nem válogatás eredményei, hanem hivatás, azon a helyen, ahol a meghívottak élnek.
- *A Keresztény Kisközösségek egy konkrét küldetés által a saját környezetükben hatást fejtenek ki.* A bibliai megosztás során a közösség tagjai fel kell, hogy tegyék maguknak a kérdést, hová küldi őket Isten azon a helyen, mit akar rájuk bízni? A Keresztény Kisközösségek lényegi jegye Jézus küldetésének folytatása az adott környéken. Isten Igéje cselekvésre hív minket itt, ebben a társadalomban, annak minden bajával és gondjával együtt (pl. elmagányosodás, idősök szegénysége, eladósodás, kapcsolati válságok, munkanélküliség, környezeti károk, társadalmi élet, a munka világa stb.). A közösségi megkülönböztetés és a konkrét küldetés világos felismerésének keresése fontos vonása a Keresztény Kisközösségeknek.
- *A Keresztény Kisközösségek összekapcsolódnak az Egyházzal mint egésszel.* A Keresztény Kisközösségek – „Egyház kicsiben”, mégis az egész Egyház küldetéséből részesül. Ez először is úgy történik, hogy a Keresztény Kisközösségek tagjai a plébánián másokkal együtt ünneplik az Eucharisztiaát. Részt vesznek továbbá a helyi egyház életében, szolgálatokat vállalnak ott. A plé-

A KCG németországi vezetősége

bános és a főállású munkatársak csoportja fontos vonatkoztatási pontot jelentenek a Keresztény Kisközösségek kísérése, képzése és erősítése terén.

A Keresztény Kisközösségek, amelyek a fenti négy vonás szerint fejlődnek, további vonásokat is felmutathatnak:

- *Házi-egyházként élni* – a Keresztény Kisközösségek rendszerint egy-két hetente hétköznap találkoznak magánházaknál. Az összejövetelnek része Isten Igéjének hallgatása (bibliai megosztás) és a beszélgetés a mindennapi életről.
- *Nemzedékeket és rétegeket átfogó közösség* – a Keresztény Kisközösségek tagjai különböző korcsoportokhoz és társadalmi rétegekhez tartozó emberek.
- *Az egyház-lét karizmákra figyelő stílusa* – célunk a karizmák felismerése és kibontakozásuk segítése.
- *Az életforma nyitottsága* – a Keresztény Kisközösségek mint egy adott helyen élő egyház a keresztények olyan együttesét akarják alkotni, ahol minden érdeklődőt szívesen látnak.
- *Résztvevő vezetési stílus* – a vezetést úgy fogjuk fel, mint „elősegítést”. Elvileg mindenkiből lehet vezető, különféle szolgálatok alakulnak ki, amelyeket egymást váltva töltünk be. A feladatok és szolgálatok időre szólnak.
- *Döntéshozatal mint lelki folyamat* – a Keresztény Kisközösségekben konszenzus alapján hozzák a döntéseket, vezérelv a lelkek apostoli megküldésének.
- *Megélt szolidaritás* – a tagok kölcsönösen segítik egymást konkrét dolgokban és gondokban, szolgálatokat és feladatokat vállalnak a közösen megtapasztalható társadalmi térben és a plébánián, ahová tartoznak.
- *Konkrét felelősség* – a vállalt feladatok haladását és eredményeit követik és időről időre ellenőrzik. A döntéseket adott esetben revideálják, az intézkedéseket megváltoztatják.
- *Összefonódás más közösségekkel* – tanulunk egymástól és támogatjuk egymást.
- *Missziós jelleg* – a Keresztény Kisközösségek tagjai a környéken tanúságot tesznek az evangélium iránti elkötelezettségükről szolgálataik által, és kapcsolatokat építenek ki a környékükön élőkkel. Maguk a Keresztény Kisközösségek is egyúttal olyan helyek, ahol valaki megtudhatja, mit is jelent keresztényként élni, és ezáltal az evangelizáció helyei is.
- *Ökumenikus és vallásközi vonatkozások* – a Keresztény Kisközösségek kapcsolatokat ápolnak más felekezeti keresztényekkel és más hiten lévőkkel, velük együtt keresik Isten Országa építésének útjait.

Keresztény Kisközösségek – Egyházként új módon az emberek között

A német nyelvterületen a Keresztény Kisközösségek mint adott helyen gyökerező Egyház fejlődése kihívást jelent az eddigi lelkipásztori gondolkodás- és cselekvésmód számára. Az ilyen fejlődéshez nemcsak a teológiai vitára van szükség, hanem különösen termékenynek bizonyul az óvatos, ám hibázást megengedő kísérletezés, valamint a sok tapasztalat alapos megvitatása és kritikus átgondolása. Ezt a plébánia és az egyházmegye különböző szintjein megfelelő intézkedésekkel kell támogatni.

Az alábbiakban megnevezünk néhány kérdést és kihívást:

- *Területi közelség a mobilis társadalomban:* A szomszédság fogalma a kapcsolati közelségre és az életterek közelségére utal, a Keresztény Kisközösségek területiek és ugyanakkor kapcsolatok alapján épülnek. Mit jelent a Keresztény Kisközösségek építése számára, hogy nagyon mobilis társadalomban élünk? Milyen legyen a viszony a területi közelség és az életterre figyelő kapcsolatépítés között?
- *Ökumené:* Hogyan lehetnének más felekezetű keresztények is tagjai Keresztény Kisközösségeknek? Mit jelent ilyen esetben a 4. vonás: az egyetemes Egyházhoz való tartozás?
- *Elvi nyitottság minden társadalmi miliő felé:* a Keresztény Kisközösségekben válogatáson alapuló közösségek jönnek-e létre, amelyek egyes miliőket kizárnak? Hogyan kell konkrétan kialakítani egy hivatásra épülő közösség elvi nyitottságát a társadalmilag adódó miliőhatárokon átlépve?
- *A közösség mint téma egy individualizált társadalomban:* mennyire hajlandók ma az emberek arra az elköteleződésre, amit a közösség jelent? Összeegyeztethető-e a Keresztény Kisközösségek közösségfogalmával egy vendégszerető jövés-menés?
- *Istentapasztalat:* Sok embernek kevés tapasztalata van arról, hogyan beszéljen személyesen a saját hitéről és hogyan szólítsa meg közvetlenül Istent. A mi kultúránkban hogyan lehet egyszerűen és hitelesen beszélni Istennel és a vele átélt tapasztalatról?
- *A bibliai megosztás mint misztikus út mindenki számára:* A mai társadalomban sok ember elidegenedett a Szentírással való foglalkozástól. Gyakran egyoldalúan csak mint irodalmi vagy teológiai szöveggel foglalkoznak vele, vagy életidegennek bélyegzik. A bibliai megosztás misztikus mélységeit hogyan lehet összekapcsolni a Szentírással való foglalkozás egyéb módjaival?
- *A Keresztény Kisközösségek mint a plébánia részei:* A Keresztény Kisközösségek nem akarnak más lenni, mint egyszerűen Egyház. Alárendelt struktúrákká válnak az egyre nagyobbá váló lelkipásztori körzetekben, a plé-

A KCG németországi vezetősége

bánián vagy egy vezetés alatt összekapcsolt plébánia-csoportokban. Hogyan kell alakítaniuk a Keresztény Kisközösségeknek a plébánia többi csoportjához fűződő viszonyát? Milyen a viszonya a plébánia vezetésével? Milyen a kapcsolata a lelkiségi mozgalmakkal és közösségekkel?

Készítették:

Dr. Christian Hennecke, a hildesheimi szeminárium rektora
Matthias Kaune, egyházmegyei referens, Hannover
Bernd Keller, egyházmegyei referens, Bad Kissingen
Ludmilla Leittersdorf-Wrobel, egyházmegyei referens, Hamburg
Dr. Simone Rappel, képzési osztályvezető, missio München
Josef Schäfers, egyházmegyei referens, Köln
Dr. Bernhard Spielberg, pasztorálteológus, Würzburgi Egyetem
Max Stetter, plébános, Stadtbergen
Dieter Tewes, egyházmegyei referens, Osnabrück
Gabriele Viecens, közösségvezető, Garbsen

(Várnai Jakab OFM fordítása)

Forrás: http://www.missio-aachen.de/Images/KCG%20Grundsatzpapier%2008-04_tcm14-44980.pdf [Letöltve: 2011.03.10.]